

SFS 1999:335

Utkom från trycket
den 8 juni 1999

Förordning om ändring i förordningen (1982:923) om transport av farligt gods;

utfärdad den 27 maj 1999.

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (1982:923) om transport av farligt gods²

dels att 28 a § skall upphöra att gälla,

dels att 3 a, 4, 5, 7, 8, 16, 22, 22 a, 24, 25 och 27 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas sex nya bestämmelser, 21 a–21 f §§, samt närmast före 21 a § en ny rubrik av följande lydelse.

3 a §³ Den som tagit emot farligt gods för vidaretransport skall tillhandahålla de handlingar och vidta de åtgärder i övrigt som ankommer på avsändare enligt lagen (1982:821) om transport av farligt gods eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen eller denna förordning. Detta gäller dock inte om något annat är särskilt föreskrivet, åtgärden är uppenbart obehövlig eller bara kan vidtas av den ursprungliga avsändaren.

4 § Transportmyndigheterna får meddela föreskrifter enligt vad som anges i 2 § och 5 § lagen (1982:821) om transport av farligt gods.

5 § Farligt gods indelas i följande klasser:

- klass 1 för explosiva ämnen och föremål
- klass 2 för gaser
- klass 3 för brandfarliga vätskor
- klass 4 för brandfarliga fasta ämnen, självantändande ämnen och ämnen som utvecklar brandfarlig gas vid kontakt med vatten
- klass 5 för oxiderande ämnen och organiska peroxider
- klass 6 för giftiga ämnen och smittförande ämnen
- klass 7 för radioaktiva ämnen
- klass 8 för frätande ämnen
- klass 9 för övriga farliga ämnen eller föremål som en transportmyndighet föreskriver.

¹ Jfr rådets direktiv 96/35/EG av den 3 juni 1996 om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar (EGT L 145, 19.6.1996, s. 10, Celex 396L0035).

² Senaste lydelse av 28 a § 1996:1072.

³ Senaste lydelse 1992:595. Ändringen innebär bl.a. att första stycket upphävs.

Transportmyndigheterna får föreskriva att en klass skall vara indelad i underavdelningar.

7 § På ansökan skall transportmyndigheten meddela beslut om ett visst ämne eller föremål är att anse som farligt gods enligt lagen (1982:821) om transport av farligt gods. I beslutet skall myndigheten ange den för godset tillämpliga klassen samt godsets placering inom klassen.

Sökanden skall lämna underlag för den prövning som behövs för beslutet. Sökanden skall betala de kostnader som prövningen orsakar. Transportmyndigheten får bestämma avgiften till lägre belopp om omständigheterna föranleder det.

8 § I ett ärende enligt 7 § får transportmyndigheten på sökandens begäran besluta vad som skall gälla för transport av ämnet eller föremålet intill dess att ärendet slutligt avgjorts. Sådana beslut kan när som helst ändras av myndigheten.

16 §⁴ Artiklarna 1 och 2 i den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) och bestämmelserna i bilagorna A och B till överenskommelsen skall gälla för sådana internationella vägtransporter som utförs i Sverige och som avses i överenskommelsen (ADR-transporter). Bilagorna till ADR är delar av överenskommelsen.

| Säkerhetsrådgivare

21 a § Kravet på säkerhetsrådgivare i 10 a § lagen (1982:821) om transport av farligt gods gäller inte

– Försvarmakten eller Försvarets materielverk, när myndigheten avsänder farligt gods eller transporterar farligt gods under ledning av militärt befäl eller annan person som förordnats av myndigheten eller

– den som bedriver verksamhet där det ingår att transportera eller att avsända farligt gods som uppgår till högst de kvantiteter per lastenhet och som uppfyller de övriga villkor som Statens räddningsverk föreskriver.

Statens räddningsverk får meddela föreskrifter om andra undantag från 10 a § samma lag för den vars huvud- eller biverksamhet inte består av att transportera eller avsända farligt gods, men som tillfälligt genomför eller avsänder sådan transport inom landet, under förutsättning att risken för sådana skador som avses i 8 § lagen är liten.

21 b § Säkerhetsrådgivaren har, utöver de uppgifter som anges i 10 b § lagen (1982:821) om transport av farligt gods, särskilt till uppgift att

1. se till att bestämmelser om transport av farligt gods följs,
2. ge råd om verksamhet som rör transport av farligt gods och
3. överlämna en årlig rapport till verksamhetsledningen om den verksamhet som rör sådana transporter.

Verksamhetsledningen skall bevara rapporten i fem år och på Statens räddningsverks begäran ge in den till verket.

Statens räddningsverk får meddela närmare föreskrifter om uppgifter för säkerhetsrådgivare.

21 c § Säkerhetsrådgivare skall ha genomgått ett prov som godtagits av Statens räddningsverk och inneha ett giltigt intyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods.

21 d § Statens räddningsverk eller organ som verket utsett får anordna prov som avses i 21 c §. Prov kan begränsas till att avse väg-, järnvägs-, sjö- eller lufttransporter. Verket skall utfärda intyg som avses i 21 c § till den som genomgått ett prov med godkänt resultat. Intyget är giltigt i fem år. Giltighetstiden förlängs med fem år i taget om säkerhetsrådgivaren, under det år som föregår intygets sista giltighetsdag, har godkänts vid ett prov som verket har godtagit.

Statens räddningsverk får meddela närmare föreskrifter om krav på kompetens hos säkerhetsrådgivare.

21 e § Intyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar som är utfärdade i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) gäller i Sverige enligt sitt innehåll.

21 f § Den som enligt 10 a § lagen (1982:821) om transport av farligt gods skall ha säkerhetsrådgivare skall omgående till Statens räddningsverk meddela vem eller vilka personer som är säkerhetsrådgivare.

Den som skall ha säkerhetsrådgivare skall vidare snarast till Statens räddningsverk lämna upplysningar om olyckor i samband med transport av farligt gods i de fall som det farliga godset orsakat skador på människor, djur, egendom eller i miljön. Denne skall snarast till verket även lämna upplysningar om tillbud som inneburit en allvarlig risk för en sådan olycka. Upplysningarna skall så långt som möjligt klarlägga såväl händelsen och orsaken till den som skador och effekter i övrigt.

22 § Transportmyndigheterna, var och en inom sitt område, får

1. utöver vad som framgår av denna förordning meddela föreskrifter enligt 9 och 10 §§ lagen (1982:821) om transport av farligt gods;

2. meddela föreskrifter enligt 6 § första stycket 2 och 3 lagen om transport av farligt gods;

3. meddela ytterligare föreskrifter för verkställighet av lagen om transport av farligt gods och denna förordning utom vad gäller säkerhetsrådgivare.

Statens räddningsverk får utöver vad som framgår av första stycket meddela föreskrifter för verkställighet av lagen och denna förordning när det gäller säkerhetsrådgivare.

22 a §⁵ Statens räddningsverk får ta ut en avgift för sina kostnader med anledning av prov och intyg för förare vid transport av farligt gods. Verket får även ta ut en avgift för sina kostnader för prov och utfärdande av intyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods.

⁵ Senaste lydelse 1989:998.

24 §⁶ Innan en transportmyndighet meddelar föreskrifter skall samråd ske med övriga transportmyndigheter. Berör föreskrifterna en annan myndighets verksamhetsområde, skall samråd ske även med denna myndighet. Detta gäller även när Statens räddningsverk meddelar föreskrifter för verkställighet av lagen (1982:821) om transport av farligt gods och denna förordning när det gäller säkerhetsrådgivare. Om det är fara för miljön, liv, personlig säkerhet eller risk för betydande ekonomisk skada och samråd inte kan ske inom skälig tid, skall i stället information lämnas efter det att föreskriften meddelats.

Sjöfartsverket och Luftfartsverket skall genom automatisk databehandling löpande lämna uppgifter till Statens räddningsverk om föreskrifter och beslut som myndigheterna meddelat enligt denna förordning.

Statens räddningsverk skall hålla samtliga myndigheters föreskrifter som meddelats med stöd av denna förordning tillgängliga.

25 §⁷ Följande myndigheter skall inom nedan angivna områden ha tillsyn över efterlevnaden av lagen (1982:821) om transport av farligt gods och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Myndighet	Tillsynsområde
Statens räddningsverk	Säkerhetsrådgivare för alla transportslag
Sjöfartsverket	Sjötransporter
Luftfartsverket	Lufttransporter
Polismyndigheterna	Landtransporter utom järnvägstransporter
Sprängämnesinspektionen	Landtransporter av ämnen och föremål enligt klasserna 1–6 samt 8 och 9, när det gäller transporter av ämnen och föremål enligt klasserna 6, 8 och 9, dock endast om de transporteras i tankfordon
Tullverket	Vägtransporter till och från utlandet i omedelbar närhet av gränspassage samt fordon och andra lastenheter som inkommer med fartyg
Järnvägsinspektionen	Järnvägstransporter

När det gäller Sjöfartsverkets och Tullverkets tillsynsområden skall även Kustbevakningen ha tillsyn i den utsträckning som Sjöfartsverket och Tullverket var och en inom sitt område beslutar i samråd med Kustbevakningen. Tullverket skall vid sin tillsyn samråda med polismyndigheten.

⁶ Senaste lydelse 1998:743.

⁷ Senaste lydelse 1990:512.

Rikspolisstyrelsen och Tullverket var och en inom sitt område får meddela de verkställighetsföreskrifter till lagen om transport av farligt gods och denna förordning som behövs för polismyndigheternas och Tullverkets tillsynsverksamhet.

27 §⁸ En polismyndighets beslut enligt lagen (1982:821) om transport av farligt gods eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos länsstyrelsen.

Denna förordning träder i kraft i fråga om 21 e § och 21 f § den 1 januari 2000, och i övrigt den 1 juli 1999. För beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

På regeringens vägnar

BJÖRN VON SYDOW

Maj Johansson
(Försvarsdepartementet)

⁸ Senaste lydelse 1996:1072.

